

GHEORGHE-LUCA CIPRIAN

Institutul Teologic Pentecostal

**Prezentare a bazei
teologice reflectate în
Evanghelii și în
Faptele Apostolilor**

Cuvântarea lui Ștefan

„Faptul că prezența lui Dumnezeu nu se mărginește la vreun teritoriu sau la vreo zidire materială”¹ este subiectul principal al cuvântării de apărare a lui Ștefan, consemnată în *Fapte* 7:1-53. Acesta este cel de-al treilea aspect pe care îl vom discuta în contextul temei articolului de față.

John York este de părere că „discursul de apărare al lui Ștefan, la momentul martirizării sale, slujește ca un sumar al *Missio Dei* – planul de mântuire al lui Dumnezeu – revelat în *Vechiul Testament* și în viața și învățătura Domnului nostru Isus Hristos.”² Cum anume reușește el să facă acesta?

Cuvintele cu care Ștefan își începe cuvântarea de apărare dau de înțeles că poporul lui Dumnezeu trebuie să urmeze pilda lui Avraam, „abandonând specificul național și ritualul străvechi și mergând acolo unde îl călăuzește Dumnezeu”.³ Iudaismul din zilele lui Ștefan era din ce în ce mai „legat de glie”, provincial și mărginit în ceea ce privește vederea lui Dumnezeu. Palestina, în general, și Ierusalimul și Templul, în special, au ajuns să fie privite ca singurele locuri unde Dumnezeu putea fi găsit. Ca urmare, pentru mulți iudei din secolul întâi, din rațiuni practice, Dumnezeu era puțin mai mult decât o zeitate tribală. Cuvântarea lui Ștefan demonstrează că această noțiune era incorectă din punct de vedere istoric și teologic.

Ștefan le reamintește ascultătorilor săi de numeroasele și importante evenimente din istoria lui Israel în care Dumnezeu se arătase și lucrase în afara granițelor geografice ale Canaanului, țara făgăduită. Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam în Mesopotamia (*Fapte* 7:2 ff.) și lui Moise în pustie (7:30 ff.); l-a binecuvântat pe Iosif în Egipt (7:9 ff.) și tot în Egipt poporul Israel a crescut (7:17) și a văzut izbăvirea lui Dumnezeu (7:36

Includerea Neamurilor în Biserică (5)

*Biserica lui Dumnezeu reprezintă un subiect fascinant de studiu, atât pentru slujitor, cât și pentru teolog. Doctrina despre Biserică – ecleziologia – este inseparabil legată de hristologie, pentru că Hristos este Ziditorul și Capul Bisericii, dar și de misiologie, fiindcă Biserica este poporul lui Dumnezeu, chemat să ducă la îndeplinire *Missio Dei* – planul și lucrarea lui Dumnezeu printre oameni. Scopul acestui articol este să prezinte baza teologică pe care o găsim în Sfintele Evanghelii și în Faptele Apostolilor, cu privire la includerea Neamurilor în Biserică.*

ff.). Chiar și *Legea*, punctul de sprijin al vieții iudaice, nu i-a fost dată lui Israel în țara sa, ci pe Muntele Sinai (7:38). Cu toate că patriarhii au trăit în țara făgăduită, ei s-au purtat ca niște străini și călători, ba chiar au fost nevoiți să-și cumpere terenuri pentru a putea fi înmormântați (7:5, 16). Ștefan își exprimă preferința pentru tabernacolul portabil (*stene*) în detrimentul templului drept casă permanentă (*oikos*), subliniind prin aceasta că idealul este acela de a „călători” și nu de a avea o viață spirituală sedentară.

Templul făcuse ca poporul să creadă că prezența și lucrarea Domnului sunt limitate la istoria și la țara evreilor. Ștefan (în 7:42 f.) citează din *Isaia* 66:1-2 pentru a le aminti ascultătorilor săi că Dumnezeu *Vechiului Testament* este nemărginit în natura și în prezența Sa, că El nu poate fi mărginit la un singur loc. *Lucrările lui Dumnezeu* din diverse părți ale lumii și învățătura biblică despre natura Sa proclamă prezența universală a lui Iehova.

Studiată îndeaproape, cuvântarea lui Ștefan lasă să transpară preocuparea acestuia pentru noul popor al lui Dumnezeu, frații săi creștini. Isus Mesia le dăduse poruncă să meargă în toată lumea, ceea ce însemna să „facă ucenici din toate neamurile” (remarcați pluralul!; *Matei* 28:19) și să treacă dincolo de Ierusalim, „până la marginile pământului” (*Fapte* 1:8). Dar Biserica Primară nu ascultase. Provincialismul geografic, cultural și religios al mediului iudaic le stătuse în cale.

Cuvântarea lui Ștefan subliniază că, pentru rămânerea în Ierusalim și prin împărtășirea prejudecăților și atitudinilor naționaliste ale compatrioților evrei, frații săi creștini vor fi trași la răspundere prin judecata pe care o va pronunța Fiul omului. Era responsabilitatea creștinilor, în calitate de nou popor al lui Dumnezeu, să meargă și să proclame domnia universală a lui Isus. De aceea, cuvântarea lui Ștefan oferă o bază teologică pentru misiunea mondială a poporului lui Dumnezeu și pentru răspândirea creștinismului, care caută să aducă toate popoarele, națiunile și limbile sub sceptrul Fiului lui Dumnezeu.